منهای فوتبال

نیمکت بسکتبال بدون تغییر ماند

برگزار شدن لیگ بسکتبال که بالاخره ستاد مقابله با کرونا مجوزش را صادر کرد تا این رقابت‌ها از ۱۵ آبان استارت بخورد، تنها موردی نبود که بسکتبال این اواخر با آن مواجه بود. تصمیم‌گیری درباره نیمکت تیم ملی دیگر اقدامی بود که فدراسیون مدنظر داشت و با ابقای مهران شاهین‌طبع نیمکت تیم را بدون تغییر نگه داشت. این تصمیم در جلسه کمیته فنی فدراسیون گرفته شد که با وجود برخی صحبت‌ها که پیش از این درباره تغییر شاهین‌طبع مطرح شده بود، اعضای کمیته فنی به ابقای او در سمت سرمربیگری تیم ملی بزرگسالان رای مثبت دادند. به این ترتیب مهران شاهین‌طبع که با چاشنی شانس موفق به کسب سهمیه المپیک شد، در این تورنمنت هم آسمانخراش‌های ایران را هدایت خواهد کرد. رامین طباطبایی رییس فدراسیون بسکتبال درباره این تصمیم گفت: «با توجه به نامه‌های فیبا ظاهرا پنجره‌های دوم و سوم کاپ آسیا تا پایان سال برگزار خواهد شد و سرانجام تصمیم گرفتیم که در این برهه سرمربی انتخاب شود. قاسمی، مدیر تیم‌های ملی گزارشی را از دو سال فعالیت کادر فنی ارائه کرد و اعضا هم نقطه نظرات خود را اعلام کردند که جمع‌بندی نهایی این بود که مهران شاهین‌طبع بماند.» او در مورد اینکه گفته شده اعضای کمیته فنی از میان دو گزینه یعنی شاهین‌طبع و مصطفی هاشمی، رای به ابقای شاهین‌طبع دادند، افزود: «سعی کردیم در انتخاب مربی فضایی را ایجاد کنیم که هر مربی که خودش را در کسوت سرمربی می‌بیند، وضعیتش بررسی شود. چندین مربی غیر از شاهین‌طبع مانند هاشمی، حاتمی، کوهیان و ارمغانی مدنظر کمیته فنی و فدراسیون بودند. به روز بودن، کارنامه داشتن و مدیریت فنی در این تصمیم لحاظ شد و در نهایت اعضای کمیته متفق‌القول روی شاهین‌طبع نظر مثبت داشتند.»

بهداد دانشگاهی می‌شود؟

بهداد سلیمی وزنه‌بردار سابق تیم ملی سال گذشته با تیم ایرانمال موفق به کسب عنوان قهرمانی لیگ برتر شد و حالا شنیده‌ها حاکی از احتمال حضور او در تیم دانشگاه آزاد است. رادین روحانی مسئول امور باشگاه دانشگاه آزاد در خصوص حضور تیم وزنه‌برداری دانشگاه آزاد اسلامی در لیگ برتر، عنوان داشت: «تیم وزنه‌برداری دانشگاه صددرصد امسال در لیگ برتر وزنه‌برداری رده سنی بزرگسالان شرکت خواهد کرد. سرپرستی این تیم را فرشاد غزالیان برعهده دارد ولی هنوز کادر فنی این تیم مشخص نشده است. ولی طی هفته‌های آینده، در مورد اعضای کادر فنی نیز تصمیم‌گیری خواهد شد.» او همچنین در مورد حضور قهرمان المپیک ۲۰۱۲ لندن در تیم وزنه‌برداری دانشگاه آزاد اسلامی گفت: «بهداد سلیمی امسال به عنوان دانشجوی دانشگاه مشغول به تحصیل شده‌اند. تمایل داریم از این قهرمان المپیک و جهان در تیم وزنه‌برداری بهره ببریم. مسلما هر یک از پست و سمت دوستان‌مان در تیم وزنه‌برداری دانشگاه آزاد اسلامی در جلسه کمیته «تشکیل تیم‌های باشگاهی» مشخص خواهد شد.»

تکواندوی بلژیک در دست نصر آزادانی

داوود فلاحتگر ملی‌پوش سابق تکواندو ایران که سال‌ها ساکن انگلستان است، هدایت تیم ملی بلژیک را برعهده داشت. علیرضا نصر نیز سال گذشته به پیشنهاد وی برای حضور در کادر فنی تیم ملی بلژیک راهی بروکسل شد. قرار بود این دو ایرانی، ملی‌پوشان تکواندو بلژیک را برای حضور در رقابت‌های انتخابی المپیک و پس از آن بازی‌های توکیو آماده کنند که فلاحتگر بنا به دلایلی با فدراسیون تکواندو بلژیک قطع همکاری کرد. پس از این قطع همکاری، علیرضا نصر آزادانی عضو سابق تیم ملی که مدال‌های متعددی از جمله قهرمانی جهان، بازی‌های آسیایی و... در کارنامه دارد به عنوان سرمربی این تیم انتخاب شد و تا بازی‌های المپیک این مسئولیت را بر عهده خواهد داشت. برای تکواندو بلژیک تاکنون «جواب آچاپ» موفق به کسب سهمیه از طریق سیستم رنکینگ شده و تیم ملی این کشور به دنبال کسب دو سهمیه در بخش بانوان و یک سهمیه در بخش مردان از رقابت‌های قاره‌ای خواهد بود.

استقلال؛ تیم بدون بزرگ‌تر

اف.ث هالیوود تهران!

اینکه هر روز یک خبرنا امید کننده از اردوی استقلال به گوش می‌رسد، به‌وضوح نشان می‌دهد که رشته امور از دست کادر فنی و مدیران باشگاه در رفته است. در همین چند روز اخیر، باشگاه معدن انواع و اقسام حواشی ریز و درشت بوده است. بازیکنی مثل ارسلان مطهری که هنوز حتی یک فصل کامل را نیز در استقلال سپری نکرده، علیه مربیان تیم استوری می‌گذارد و به‌صورت تلویحی آنها را تهدید می‌کند. جالب اینکه مجیدنامجو مطلق در عین تقبیح بازیکن سالاری، از بخشیدن ارسلان حرف می‌زند. یک نفر هم به او نمی‌گوید که بزرگوار؛ بخشش این بازیکن پس از بروز این رفتار، خودش مصداق بارز بازیکن سالاری است.

آریا طاری

یکی از مشکلات بزرگ و کلیدی استقلال، این است که باشگاه نه روی نیمکت‌ونه در کادر مدیریت، «بزرگ‌تر» ندارد. شاید این نگاه کمی کلیشه‌ای به نظر برسد. چراکه فوتبال روز دنیا دیگر با این مسائل سروکار ندارد اما در این مورد، ما در مورد فوتبال روز دنیا حرف نمی‌زنیم و از فوتبال ایران صحبت می‌کنیم. فوتبالی که با استانداردهای جهانی، فاصله‌ای چشمگیر دارد و مسائل مختلف در آن، به شیوه‌های به‌خصوصی حل می‌شوند. ما در ایران، با یک فوتبال کاملا «غیرحرفه‌ای» روبه‌رو هستیم که نه بازیکن‌ها در آن احساس مسئولیت می‌کنند و نه مربیان ذره‌ای تعهد به وظایف‌شان دارند. در چنین فوتبالی، نیاز به یک بزرگ‌تر در کنار تیم احساس می‌شود. یک نفر که اگر لازم شد، به بازیکنان تیم تشر بزند و جلوی منتشر شدن اخبار تیم را بگیرد.

ماجراهایی که هر روز در استقلال اتفاق می‌افتد، کم و بیش در باشگاه‌های دیگر نیز دیده می‌شوند اما همیشه یک نفر هست که اوضاع را جمع و جور کند و جلوی بحرانی‌تر شدن شرایط را بگیرد. در استقلال اما چنین فردی وجود ندارد. به همین خاطر است که اوضاع باشگاه اصلا به سمت بهتر شدن نمی‌رود. نه سعید رمضانی، گزینه مناسبی برای جمع و جور کردن تیم به عنوان یک سرپرست بود و نه نصرا... عبداللهی، در بین بازیکنان پرحاشیه این روزهای استقلال از مقبولیت کافی برخوردار است. استقلال در این فصل، عملا به یک «اف.ث.هالیوود» تبدیل شده که در آن، هر کس ساز خودش را می‌زند. بعضی‌ها با اینستاگرام مشغول هستند و مدام جنجال می‌آفرینند. بعضی‌ها از عادت در گیری فیزیکی دست برنمی‌دارند و بعضی‌ها دائما توی کار تیم می‌گذارند. در این وانفسا، دنبال «نظم» نگردید. حتی دنبال چیزی شبیه به آن هم نگردید. در این باشگاه هیچ چیزی شبیه به این پیدا نخواهید کرد.

اگر یکی از جلسه‌های تمرینی پرسپولیس را زیر نظر بگیرید و یا اگر فیلمی کوتاه از لحظه‌های ورود این تیم به تونل استادیوم قبل از شروع هر مسابقه داشته باشید، به راحتی متوجه خواهید شد که وجود یک بزرگ‌تر، چقدر برای باشگاه اهمیت دارد. کریم باقری یک شخصیت مقبول در بین همه نفرات تیم به شمار می‌رود و تقریبا همه بازیکن‌ها به خوبی از او حرف‌شنوی دارند. کریم شاید به لحاظ فنی، چیز زیادی برای اضافه کردن به تیم نداشته باشد اما به لحاظ اخلاقی، یک وزنه کلیدی در پرسپولیس به شمار می‌رود. باشگاه در طول سال، با روزهای خوب و بد زیادی دست و پنجه نرم می‌کند. گاهی بازیکن‌ها ناراضی و حتی عصبانی هستند اما با وجود کریم، اوضاع برای یحیی ساده‌تر خواهد شد. چراکه هیچ بازیکنی به خودش اجازه نمی‌دهد که از چارچوب تعیین‌شده، عبور کند. در همین چند مسابقه گذشته، ستاره‌هایی مثل کمال کامیابی‌نیا و احمد نوراللهی، به نیمکت منتقل شده‌اند.

این نیمکت‌نشینی حتی از یک مسابقه هم بیشتر شد اما هیچ کس ندید که احمد یا کمال، حتی یک نوشته کوتاه اینستاگرامی علیه کادر فنی منتشر کنند. چراکه چنین مسائلی در باشگاه پرسپولیس، بدون پاسخ نمی‌مانند. حتی افشین پیروانی که شاید این روزها مرد خیلی خوش‌نامی در فوتبال ایران به‌شمار نرود، در پرسپولیس یک وزنه محسوب می‌شود. کافی است به یاد بیاورید که او چطور به تنهایی، ماجراهای ورزشگاه نقش جهان را مدیریت کرد و شرایطی را به‌وجود آورد که در نهایت همه امتیازهای آن بازی به حساب پرسپولیس واریز شوند. این یکی از مهم‌ترین اتفاق‌های فصل پرسپولیس بود و عملا سپاهان را به بن‌بست رساند. با یک سرپرست منفعل یا یک مدیر بی‌اطلاع از قانون، پرسپولیس هرگز نمی‌توانست این پیروزی بزرگ را به دست بیاورد. استقلال هم برای احیا شدن، به چنین نفراتی نیاز دارد.

استقلال در این فصل، عملا به یک «اف.ث.هالیوود» تبدیل شده که در آن، هر کس ساز خودش را می‌زند. بعضی‌ها با اینستاگرام مشغول هستند و مدام جنجال می‌آفرینند. بعضی‌ها از عادت در گیری فیزیکی دست برنمی‌دارند و بعضی‌ها دائما توی کار تیم می‌گذارند

باشگاه باید به سراغ «هوای تازه» برود. باشگاه باید به دنبال تزریق کردن خون جدید باشد. فضای این تیم، باید در تسخیر افرادی قرار بگیرد که هم با اصول حرفه‌ای کار کردن در یک باشگاه فوتبال آشنایی دارند و هم برای بازیکنان تیم، «پذیرفتنی» هستند. اینکه یک نفر مثل محمد دانشگر هر روز برای تیم حاشیه درست کند و یک روز باد عوا و یک روز با قالیان، بحران بیافریند و همچنان در ترکیب تیم به میدان برود، حقیقتا اسفبار است. بدون تردید اگر باشگاه فقط یک بزرگ‌تر داشت، دانشگر با فراغ بال دست به چنین کارهایی نمی‌زد اما افسوس که چنین ضرورتی در بین مدیران باشگاه احساس نشده است. مدیرانی که خودشان هم برای این استقلال، کوچک هستند و شاید به همین خاطر از نزدیک شدن به افراد بزرگ‌تر، هراس دارند.

چهره به چهره

زوج حمله پرسپولیس و یک رقابت تازه

پسران برانکو در قلعه پرتغالی‌ها!

آریا رهنورد

اگر بخواهیم دوران درخشان حضور برانکو در پرسپولیس را با یک زوج هجومی تعریف کنیم، آن زوج علی علیپور و مهدی طارمی خواهند بود. البته که طارمی خیلی زود و در میانه‌های لیگ هفدهم از این تیم جدا شد اما پرسپولیس در این چند سال، هرگز زوج بهتری از این دو نفر در خط حمله نداشته است. دو ستاره که به درک متقابلی از بازی هم رسیده بودند، حالا یک رقابت تازه را در لیگ پرتغال آغاز خواهند کرد. مهدی پس از درخشش در ریو آوه، به پورتو رفته و علیپور به تازگی اولین قرارداد غیرایرانی زندگی‌اش را با ماریتیمو امضا کرده است.

پورتو و ماریتیمو شنبه هفته آینده در حالی در هفته سوم لیگ پرتغال به مصاف هم می‌روند که سه ستاره ایرانی، در عضویت دو باشگاه قرار دارند. نام مهدی طارمی در فهرست پورتو دیده می‌شود و علی علیپور، به تازگی به عضویت ماریتیمو درآمده است. امیر عابدزاده نیز از مدت‌ها قبل برای ماریتیمو در لیگ پرتغال به میدان می‌رود. از اولین تجربه حضور مشترک آنها در پرسپولیس، زمان نسبتا زیادی گذشته است. آن روزها طارمی مهره فیکس باشگاه به شمار می‌رفت و به مرور زمان، یک ستاره قابل اعتماد در پرسپولیس شده بود. مهدی پیش از شروع لیگ چهاردهم با تصمیم علی دایی به پرسپولیس اضافه شد و خیلی زود، خودش را در این باشگاه اثبات کرد. علیپور چند ماه بعد به عضویت قرمزها درآمد و یکی از خریدهای زمستانی حمید درخشان برای پرسپولیس شد. دایی و درخشان، مدت زیادی در ترکیب تیم دوام نیاوردند اما بازیکنانی که با تصمیم آنها جذب شده بودند، به مهاجمان درجه یکی برای پرسپولیس تبدیل شدند. مهدی طارمی در اولین تجربه لیگ برتری‌اش با پرسپولیس، هفت گل در لیگ برتر به ثمر رساند و علی علیپور در همان فصل، دو بار موفق به گل‌زنی برای سرخ‌ها شد. یکی از آن دو گل، در دربی پایتخت به ثمر رسید. در فصل بعدی، طارمی به شدت اوج گرفت و در همه جام‌ها، ۱۸ بار موفق به گل‌زنی برای پرسپولیس شد. برخلاف مهاجم بوشهری، اوضاع در لیگ پانزدهم برای علیپور چندان خوب پیش نرفت. او که در پرسپولیس نیمکت‌نشین شده بود، فصل را تنها با پنج گل زده به پایان رساند. زدن ۲۴ گل در ۳۷ بازی در همه جام‌های فصل بعدی، از طارمی یک سوپراستار تمام عیار برای پرسپولیس ساخت. علیپور در لیگ شانزدهم هم اصلا انتظارها را برآورده نکرد و در یک فصل فقط چهار گل برای تیمش به ثمر رساند. مهاجم بوشهری در میانه راه لیگ هفدهم، پرسپولیس را ترک کرد. او در ۱۱۲ بازی، ۵۵ گل برای قرمزها زده بود. جدایی طارمی، شرایط را برای اوج‌گیری علیپور فراهم آورد. او دیگر در سایه مهاجم اول تیمش قرار نداشت و خودش نقش مهاجم اول را در پرسپولیس بر عهده گرفته بود. علیپور با پرسپولیس، موفقیت‌های فوق‌العاده‌ای را تجربه کرد و به فینال لیگ قهرمانان آسیا هم رسید. تعداد گل‌های مهاجم شماره ۷۰ حتی از تعداد گل‌های طارمی هم بیشتر شد. علیپور در ۲۱۲ بازی، ۷۲ گل برای پرسپولیس زد و عنوان بهترین گل‌زن تیم در همه ادوار لیگ برتر را از آن خودش کرد. او هم در نهایت مسیری مشابه مهدی را طی کرد و تصمیم گرفت برای پیشرفت بیشتر، مقصد دیگری را برای خودش در نظر بگیرد.

جایگاه طارمی و علیپور در فوتبال پرتغال، کاملا متفاوت به نظر می‌رسد. مهدی یک مهره تثبیت‌شده است که توانسته در ریو آوه، نامی برای خودش دست و پا کند و علیپور، یک ستاره ماجراجو که قصد دارد استعدادهای خودش را در این لیگ نشان بدهد. با وجود این تفاوت، به نظر می‌رسد سرنوشت آنها در نیمکت‌نشینی مسابقه روز شنبه، مشابه باشد. طارمی به تازگی به باشگاه پورتو پیوسته و هنوز نتوانسته جایگاه ثابتی در ترکیب این تیم به دست بیاورد. او هر دو مسابقه پورتو در این فصل را از روی نیمکت شروع کرده و در لحظات پایانی، به زمین فرستاده شده است. با وجود دقایق کم بازی در پورتو، مهدی تا همین جا توانسته یک ضربه پنالتی برای تیمش بگیرد و مهارتش را به خوبی به اثبات برساند. علیپور هم هنوز جلسه‌های تمرینی خاصی با ماریتیمو نداشته و برای هماهنگ شدن با شرایط جدید، تطبیق یافتن با اوضاع کشور جدید و بازی در یک تیم جدید، به زمان بیشتری نیاز خواهد داشت. شاید تقابل این دو تیم در نیم‌فصل دوم لیگ پرتغال، برای فوتبال ایران فوق‌العاده جذاب باشد. شاید آن روز، هم علی و هم مهدی به صورت ثابت برای تیم‌شان به میدان بروند.

روزهای خوب مهدی طارمی در پرتغال، چشم باشگاه‌های این کشور را روی استعدادهای ایرانی باز کرد. این یک دروازه تازه بود که موقعیت‌های مطلوبی برای چند فوتبالیست با استعداد دیگر مثل علیپور به وجود آورد. حالا علیپور هم می‌تواند با درخشیدن در ماریتیمو، راه را برای ورود استعدادهای دیگر فوتبال ایران به این لیگ باز کند و مطمئن باشد که این روند به صورت زنجیروار به ستاره‌های دیگر خواهد رسید. این یک چالش هیجان‌انگیز برای علی علیپور خواهد بود. او در تیم جدیدش، همبازی عابدزاده کوچک نیز هست.

اتفاق روز

ماه عسل تمام شد آقای اوله

بیگانه با خرید!

«پیشرفت در مذاکرات» عبارتی است که هواداران منچستریونایتد این اواخر به شنیدنش عادت کرده‌اند. باشگاه دائما از این اصطلاح برای مذاکره با نفرات مختلف استفاده می‌کند و جالب اینجاست که این مذاکره‌ها در نهایت نیز به موفقیت نمی‌رسند. سیاست منچستریونایتد در خرید مهره‌های جدید، تا حدود زیادی شکست خورده است. آنها تا یک هفته قبل، مشغول مذاکره با سرخیو رگیلون و گرت بیل بودند اما هر دو بازیکن در نهایت در یک روز به باشگاه تاتنهام هاتسپرز ملحق شدند. اینکه یونایتد در خرید بازیکن حتی از اسپرز شکست بخورد، واقعا ناامیدکننده به نظر می‌رسد. موضوعی که نشان می‌دهد وودوارد و رفقا در جذب نفرات جدید، روش‌های چندان کارآمدی ندارند. منچستر در بازار نقل و انتقالات، هنوز در جست‌وجوی یک وینگر است. آنها از مدت‌ها قبل روی پروژه سانچو متمرکز شده‌اند اما درخواست مالی بالای باشگاه دورتموند، اوضاع را کمی پیچیده کرده است. به نظر می‌رسد این مهره با استعداد انگلیسی، حداقل برای یک فصل دیگر در ترکیب زنبورها باقی خواهد ماند. گزینه دوم یونایتد برای این بخش از زمین، عثمان دمبله بوده است. بازیکنی که این روزها یک مهره نیمکت‌نشین برای تیم رونالد کومان به شمار می‌رفت. بارسا مشکلی با انتقال قرضی دمبله ندارد اما خود این بازیکن، خواهان ترک باشگاه نیست و می‌خواهد خودش را در نیوکمپ ثابت کند. در حقیقت یونایتد برای پست وینگر دو بازیکن را در نظر گرفته اما در یک مورد، باشگاه راضی به انتقال نمی‌شود و بازیکن کاملا راضی است و در مورد دیگر، بازیکن راضی نمی‌شود و باشگاه رضایت دارد. این وضعیت، موجب شده که مدیران باشگاه همچنان از عبارت پیشرفت در مذاکرات استفاده کنند. آنها همچنین برای سمت چپ خط دفاعی به دنبال جذب الکس تلس هستند اما ظاهرا در فاصله یک هفته تا پایان فصل نقل و انتقالات، هنوز نتوانسته‌اند باشگاه پرتغالی را برای این انتقال مجاب کنند.

روی کین به درستی، از پایان ماه عسل همبازی سابقش روی نیمکت یونایتد صحبت کرده است. اوله در این فصل تنها با بردن جام، می‌تواند هواداران تیمش را راضی نگه دارد. حتی مربیانی مثل ژوزه مورینیو با وجود بردن تورنمنتی مثل یورولیگ، در این باشگاه به عنوان مربی «ناکام» شناخته شدند. پس سولسشر باید به هر قیمتی، به دنبال بردن جام با این باشگاه باشد. در حضور رقبای قدرتمندی مثل لیورپول و سیتی، بردن لیگ برای منچستر کمی دشوار به نظر می‌رسد. این اتفاق پس از جدایی سر الکس فرگوسن هرگز رخ نداده و هنوز هم بزرگ‌ترین رویای هواداران قرمزها به شمار می‌رود. با این حال در این فصل حتی شاید بردن اف.ای.کاپ نیز برای طرفداران منچستریونایتد راضی کننده به نظر برسد. آنها فصل قبلی را بدون جام سپری کرده‌اند و اگر این اتفاق در چنین فصلی نیز تکرار شود، اوله دیگر نباید به حفظ نیمکت باشگاه امیدوار باشد. تیم او نشانه‌های امیدوارکننده‌ای را در فصل گذشته بروز داد اما در شروع فصل جدید، منچستر در هیچ‌کدام از دو بازی‌اش شبیه یک تیم مدعی نبوده است. شکست خوردن روبه‌روی پالاس و یک برد سخت لحظه آخری روبه‌روی برایتون با کمک تیر دروازه، هرگز تصویر رویایی و موردعلاقه هواداران این باشگاه به شمار نمی‌رود.